

Ἐπιδημία καὶ αὐτοκτονίαι μαθητῶν. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς ἔκρηξε τὸν λαὸν τοῦ διὰ ξυραφίου ὡς ἀποκλεισθεῖς τῶν ἐξετάσεων· ἄλλος ἠπειλήτε ζωηρότατα ὅτι θὰ το κάρη καὶ ἔβαλεν εἰς ἀναστᾶτων τὸν κόσμον· τελευταῖον δὲ μαθητὴς ἐκ Παιριῶν, φιλότιμος καὶ ἐπιμελής, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, ἐγένετο ἄφαντος ἀφήσας ἐπιστολὴν εἰς τοὺς γονεῖς τοὺς ὅτι ἐπήγαγε ναυτοκτονήσῃ. Ὁ ἀτυχὴς εἶχεν ἀπορριφθῇ εἰς τὰ μαθηματικά, διότι τάχα σκοτισθεῖς δὲν κατώρθωσε νὰ λύσῃ καὶ τὸ δεύτερον ζήτημα (!) καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐπιζήσῃ τοῦ αἵσχρους τούτου (;) Ὑπάρχουν πολλοὶ φόβοι ὅτι θὰ ἐξετέλσῃ τὴν ἀπόφασίν του, διότι οἱ πρὸς ἀνεύρεσίν του ἀγωνεῖς τῶν συγγενῶν του ἀπέδρσαν μέχρι τοῦδε μάταιοι. Θυμᾶζομεν τὸν μυιᾶγγικτον φιλότιμον τῶν ἐλληνοπαίδων μας τόσο ἀκαίρως καὶ ἀτόπως ἐξεγειρόμενον!

Τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τοῦ κ. Καραπάνου, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ κειμηλίου, κεκτημένου ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα. Ὁλος ὁ κόσμος γινώσκει τὴν ἐν τῷ Λουβρῷ περιώνυμον Ἀφροδίτην τῆς Μήλου. Πανομοιάζουν τοῦ ἀγάλματος τούτου, ἀλλ' ἐν μικρογραφίᾳ κατεσκευασμένον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ πιθανῶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου ἢ τινος τῶν μαθητῶν του, ἀνευρέθη ἐπ' ἐσχάτων, εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον πιθανῶς, καὶ περιήλθεν ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τοῦ κ. Καραπάνου, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, ἀνήκει ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ἔθνος. Δυστυχῶς δὲν ἀνευρέθη ἐλόκληρον τὸ ἄγαλμα, ἀλλὰ μόνον ἡ κεφαλὴ, ἥτις εἶναι πλήρης καὶ ἀρτία μέχρι τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ, ἀπεικονίζει δὲ λαμπρῶς καὶ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου. Ὁ βλέπων τὸ πολυτίμον τοῦτο ἀπόκτημα τοῦ κ. Καραπάνου νομίζει ὅτι εὕρισκεται ἐν τῷ Λουβρῷ, θεᾶται δὲ τὴν πάγκαλον τῆς Ἀφροδίτης κεφαλὴν, παριστῶσαν τὸ αὐτὸ κάλλος, ἔχουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν καὶ ἐκφράζουσαν τὴν αὐτὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν. Ταῦτα κατὰ τοὺς Καίρους.

Ὁ ὑπάλληλος τῆς ασφαλιστικῆς εταιρείας Ἀδριατικῆς μεταβαίνει εἰς ἔμπορον διὰ νὰ τοῦ ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἡ ἀσφάλεια τοῦ καταστήματός του ἔληξε καὶ ἂν θέλῃ νὰ τὴν ἀνανεώσῃ.

— Ὡχ ἀδερφέ! δὲν μ' ἀφίνεις ἡσυχο; πέντε χρόνια τώρα ἔχω τὸ μαγαζί μου σ' ἐσᾶς ασφαλισμένο καὶ δὲν κάρηκε. . . Ὅχι δοκιμάσω καὶ σ' ἄλλῃ Ἐταιρεία.

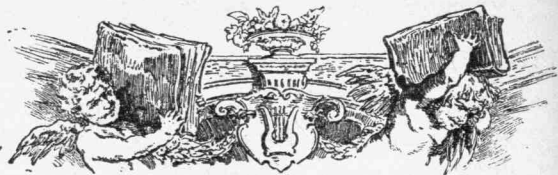

Ἱστορικόν.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ὁ Καθηγητής: Τί ἦσαν αἱ Νεαραί τοῦ Ἰουστινιανοῦ;

Φοιτητής (μετὰ τινος συστολῆς). Παλλακίδες, κύριε καθηγητά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν Παρισίοις ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ διὰ κοινοῦ ἐράνου ἀνεγερθέντος μνημείου εἰς τὸν Θεόφραστον Ρενοδό, τὸν πρῶτον Γάλλον δημοσιογράφον, ιδρυτὴν τῆς ἐφημερίδος La Gazette, καὶ τῶν πρώτων καθιδρυμάτων τῆς κατ' οἶκον δωρεάν περιθάλψεως τῶν πτωχῶν. Τὸ μνημεῖον, ἔργον τοῦ περιφήμου γλύπτου Βουσσέ, παριστᾷ τὸν Ρενοδό καθήμενον πρὸ τραπέζης, καὶ οἷον εἰς ἐτοιμὴν νὰ γράψῃ κανὲν ἄρθρον. Τὸ ἐκ λευκοῦ λίθου βᾶθρον, σχεδιασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Μίναρ, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας αὐτοῦ ὄψεως φέρει τὸ ἔμβλημα τοῦ Ρενοδό, ἥτοι ἀλέκτορα μὲ ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας καὶ ἄνωθεν τὴν χρονολογίαν 1506—1653· ἐπὶ τῶν δύο δὲ πλευρῶν δύο ἐπιγραφάς, ὧν ἡ μία ἐν ῥητὸν καὶ ἡ ἄλλη μία ἀγγεῖλια ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ρενοδό. Κατὰ τὴν λαμπρὰν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων λόγους ἐξεφώνησαν ὁ πρωθυπουργὸς Δουπουῆ, ὁ Ἰούλιος Κλαρετύ, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐπιτροπῆς, ὁ Βουαρδὲλ ἐκ μέρους τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς—ὁ Ρενοδό ἦτο ἰατρός—καὶ τινες ἄλλοι.

Ἐν Κετίγγη τοῦ Μαυροβουνίου γίνονται προπαρασκευαί πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς 400στῆς ἐπετηρίδος τῆς ἐκδόσεως τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου εἰς σλαβικὴν γλώσσαν ἐκ τοῦ σλαβικοῦ τυπογραφείου τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Ὑπὸ τὸν τίτλον *Israël chez les nations* ὁ Ἀνατὼλ Λεροῦ Μπωλιὲ ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις τόμον πραγματευόμενον περὶ τοῦ συγγρόνου ἀντιστημιτισμοῦ καὶ υπεραπολογούμενον πειστικώτατα τῶν καταδιωκομένων Ἰουδαίων, τὰ ἐλαττώματα τῶν ὁποίων ἀποδίδει εἰς τὸν ἀπάνθρωπον τοῦτον διωγμὸν.

Ὑπὸ τοῦ Ἀλφρέδου Φουγιέ, τοῦ γνωστοῦ Γάλλου συγγραφέως τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σωκράτους ἐξεδόθη νέον σύγγραμμα *Καρτέσιος* ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ περιέχονται καινοφανεῖς ἰδέαι ἐπὶ τῆς ἱστορίας, καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς καρτεσιανῆς φιλοσοφίας.

Ὑπὸ τίτλον «*La Mouche*» ὁ γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς Πῶλ Μαργκερίτ ἐξέδοτο εἰς ἓνα τόμον εἰκοσάδα διηγημάτων, εἰκόνων καὶ σκιαγραφιῶν.

Ἐπιστημονικά.

Ἡ Φυτολογικὴ ἑταιρεία τῆς Γαλλίας συνήλθεν ἐφέτος ἐν Μονπελιὲ καὶ ἔκαμε πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς εἰς τὰ περίχωρα. Κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς συνέδριον ἐγένοντο διάφοροι περίεργοι ἀνακοινώσεις. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ κ. Βοννὲ παρουσίασε χειρόγραφα, εὑρεθέντα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, ἐν οἷς ὑπάρχουν αἱ προσευχαί τὰς ὁποίας συνεθίζαν κατὰ τὸν μεσαιῶνα νὰ προσφέρουν ὁσάκις ἔδρεπον βατάνας διὰ χρεῖσιν ἱατρικῶν. Ἡ προσεγὴς συνέλευσις τῆς ἑταιρείας θὰ γίνῃ ἐν Ἐλβετίᾳ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1894.

Εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων ὁ διάσημος ἰατρός Πατσέφ ἀνεκοίνωσε κατ' αὐτὰς τὴν περὶ τῆς θεραπείας τοῦ καρκίνου ἀνακάλυψίν του. Ὁ Πατσέφ θεραπεύει τὸν καρκίνον διὰ λουτρῶν ἁτμοῦ καθαρωτάτου θείου, ἐθεράπευσε δὲ οὕτω ἐσχάτως καὶ δύο γυναῖκας, ἅς οὐ εἰς μάτην ὑπέστησαν ἐγχειρήσεις ὑπὸ δύο διασημῶν ἰατρῶν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βερολίνου.